

Erdélyi Örmény Gyökerek füzetek

"Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék..." (Vörösmarty Mihály)

A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása havonta megjelenő kiadványa
V. évfolyam 48. szám
2001 február

A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulásának tagszervezetei: a **II.** kerületi, **VI.** kerületi, **IX.** kerületi és **XI.** kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzatok, valamint az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

A Fővárosi Örmény Klub minden hónap 3. csütörtökén délután 17 órakor - hívottan és hívatlanul mindenkit szeretettel vár klubdélutánjaira a Budapest V. Semmelweis utca 1-3. I. emeleti zeneterembe.

Az örmény hitvallásból

Február

"És az Úrban, Jézus Krisztusban, Isten fiában, aki az Atyaistentől született őmaga az Atya lényegéből. Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől, született, de nem teremtmény."

A keresztény vallás alapítója Jézus Krisztus. A világ egyik legősibb keresztény népe az örmény. Az örmény egyház mindig igyekezett hűnek maradni Jézus Krisztushoz, akit megvallott mint Istent. A hit nélkül nem maradhatott volna fent.

Február elején üljük annak az emlékét, hogy Mária elvitte Jézust a jeruzsálemi templomba, s itt találkozott Simeonnal, valamint Annával, Fánuel leányával. Ez a két idős ember minket képvisel, férfiakat és nőket, de személyesen is mindannyian találkozhatunk Jézussal.

Dr. Sasvári László

Magyarörmények múltja

Archívumunk anyagából: részleteket közlünk *Dr. Ávédik Félix:*

A magyar-örménység múltja és történeti jelentősége
(1921) c. tanulmányából

„Az örmények összességükben nemcsak az ország anyagi jólétéért és felvirágoztatásáért hozták meg áldozatukat, hanem a magyar haza kulturális haladása is szívéükön feküdt. (Az erdélyi országgyűlés 1805-ben a "nemzeti játékszín" igazgatására egy bizottságot nevezett ki, amely 1805. április 12-én Szamosújvár "Nemes Magistratusához" intézett megkeresésében utal a "Nemes Örmény Nemzet által a múlt Országgyűlésen tett azon kinyilatkoztatására, amely által a Magyar Nemzet javának és virágzásának előmozdítására teljes igyekezettel való készségét ajánlotta... A Nemes Örmény Nemzet iránt is állhatatos hiedelemmel vagyon ezen Comissió, hogy nemzetünknek ezen Theatrum felállításából folyó és könnyen általlátható javát eszközölni fogja..." E fölkérésre Szamosújvár Magistratusa 1000 frt-t ajánlott fel a

Kolozsvári Nemzeti Színház fölépítésére - írja az Armenia 1906 évf. 328. old., valamint a Dési Hírlap 37. száma ugyanez évben.)

Már 1769-ben a Magyar Nyelvmívelő Társaság javára alapítványként 3440 forintot fizettek be a kir. Kincstárba. 1791-ben ugyancsak a magyar nyelv művelésére és terjesztésére 4000 aranyat ajánlanak föl azon megjegyzéssel, hogy a "magyar nemzet erényeit nagyra becsüljük, azokat követni és sajátunkká tenni óhajtjuk, - törvényeivel, öltözetével és nyelvével élünk." Nem az összeg nagysága teszi értékessé az adományokat, bár az akkori időben azok elég jelentékenyek voltak, hanem a lelkiérettég és a célzat, melyek az adományokat sugalmazták. *(A szerk. megjegyzése: a korabeli 4 ezer Ft körülbelül 47 kg színezüst értékének felelt meg. Ugyanis törvény szerint 1 márka súlyú, azaz 233.88 gramm ezüstből 20 forintot vertek. Avedik úr tehát örmény testvérei nevében bizonyos fokig "szerénykedett", mondván: "elég jelentékeny"...Nagyon is jelentékeny...)*

Az örménység azonban nemcsak összességében igyekezett előmozdítani tagjainak kulturális előhaladását, hanem soraiban több nemes áldozatkész lélekkel találkozunk, kik kulturális és emberbaráti intézmények létesítése és nagyfokú fejlesztése által örökre feledhetlenné tették nevüket.

Erzsébetvároson, Charmian Rafael Sándor, Madras (India) szülötte 15.000 rh. Forintot adományozott a nevére elnevezendő örmény kath. Gimnázium céljaira, - előbb, 1827-ben pedig a leányiskola alapját gyarapította nagyobb összeggel.

Kameller Uchdijan György (ancyrái származású) Wienben lévő házáat 1838-ban (89.351 ft.) tanulmányi alapra és az aggok részére építendő menház javára hagyományozta; Kabdebó Simon 1861-ben 20.000. Ft.-t hagyott tanulmányi célokra s még több kisebb alapítványt tett; Gorove Jakab az özvegyek, árvák, elhagyatottak felségélyezésére adott nagyobb összegű hagyományával a város közönsége által 1769-ben létesített "örmény szegények institumának" alapját gyarapította.

Szamosújvárt Balta Péter 1775-ben 13.888 ft.-os adományával a nőnevelést óhajtotta előmozdítani, Karátsonyi Emmánuel a szegényház (Institutum Karátsonianum) céljaira 22.000 ft. hagyott.

Lukácsy Kristófnak (1876) az örmény püspökségre tett alapítványát – a Lukácsy-féle örmény kath., Világosító Szent Gergelyről elnevezett fiúárvaház (a Mechitarista szerzet tagjainak vezetése alatt áll) fölállítására fordították, míg az örmény kath. Leányárvaház létesítését Kovrig Tivadar (1894) 60.000 ft.-os alapítványával tette lehetővé, - a fiúárvaház céljaira még Czetz Gergely (1889) 43.000 ft.-ot hagyományozott.

Potocki János lovag, przemysli róm. kath. püspök az erzsébetvárosi örmény tanulóifjak részére tett alapítványt (1832-ben a lemergeri kamarai pénztárba fizette be).

A másik Murád (Moorat) Sámuel, ki "Ő Felségének legfelsőbb felügyelete alatt" 70.000 font sterlinget hagyományozott azon célra, hogy "az egész ausztriai birodalomban" bárhol is található örmény ifjak felségítést nyerjenek. (Szamosújvár levéltár 1846-59 szám.) Murád S. és Rafael S. több milliós alapítványukkal vetették meg alapját a nevékről Velencében elnevezett hírneves örmény nevelőintézetnek.

E nagy nevek mellett még sok nemeslelkű adományozóét sorolhatnánk fel, akik egy-egy család kulturális életének fejlesztését kívánták elősegíteni (családi alapítványok).

/.../

Nem alap nélkül nyilatkozott tehát Orbán Balázs báró (a Székelyföld leírása, II. kötet, 75. old.) az örménységről úgy, hogy "az újabb időben (1869), a műveltség és tudományosság oly nagy előhaladást tett közöttük, hogy e tekintetben a kor szellemével nemcsak előhaladtak, hanem mondhatnók, túlszárnyaltak másokat; minden mi jó és nemes, felkarolni, előmozdítani igyekeznek."

Repedések

Szongoth Gábor eljuttatott szerkesztőségünkhöz két levelet, amelyekből fölsejlik, hogyan is szervezték a Magyarországi Örmény Egyházat, amelyről az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek 2000. februári számában már olvashattak (Miatyánk, aki a cégünkben vagy...)

Egy megtévesztett "egyházalapító" írt, részletezve, hogyan éltek vissza jóindulatával, jóhiszeműségével. Mellékelte a Fővárosi Főügyészséghez intézett levelet is, amelyben kéri, tegyék meg a szükséges lépéseket.

Mint korábban is utaltak rá jelek, a MÖE alapításához különböző időben keletkezett, különböző célzattól gyűjtött aláíróívek elé illesztették a Magyarországi Örmény Egyház alapításáról szóló nyilatkozatot.

Az aláíróíven például az itt közölt levél írójának, Péterfiné László Ildikónak a neve még további tizenhét, XI. kerületi önkormányzati képviselő neve között szerepel, köztük a polgármester, valamint a német és lengyel kisebbségi önkormányzat képviselői.

Miért éppen a német vagy lengyel kisebbség képviselője kívánna örmény egyházat alapítani?

Péterfiné László Ildikó levele megerősíti a korábbi gyanút: az aláírók egy része megtévesztett személy!

Nem egyházat alapítottak, amikor a neveket egy fejléc nélküli ívre odaírták, hanem valamilyen más, (jelen esetben az örmény kisebbséget általában támogató nyilatkozatra) adták a nevüket.

Szerkesztőségünkben (mint korábban is említettük), már több olyan levél is van, amelyben az aláírók kifejtették, hogy ők nem akartak egyházat alapítani.

Sajnálatos módon a megtévesztések nyilvánossága kerülése rossz fényt vet a magyarországi örmény közösségekre. De az elhallgatás, eltitkolás a kívánatos tisztulást akadályozza. Eddig ugyanis semmiféle más eszköz nem volt hatásos.

Szerkesztőség

(a Szongoth Gábornak írt levelet némi rövidítéssel közöljük, ezt jeleztük is.)

Budapest Főváros XI. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat
Szongoth Gábor elnök úr

Kedves Gábor!

Köszönettel megkaptam levelét és mélységes aggodalom tölt el, hogy még mindig nem zárult le ez az ügy.

Nem állt és a jövőben sem áll szándékomban egyházalapításban részt venni, én magam már több, mint ötven éve vagyok tagja - a keresztség vétele óta - a Római Katolikus Egyháznak.

A nyilatkozat, amelyet 107.-ként írtam alá, nem egyházalapításban való részvételre irányult, hanem aláírással arra a kérdésre adtam igenlő választ, hogy akarom-e, és támogatom-e, hogy a jövőben is működjön Magyarországon örmény kisebbségi önkormányzat. A kérdés felvetése számomra azt is egyértelművé tette, hogy amennyiben módom lesz rá és igényt tartanak személyes részvételemre, úgy az önkormányzati lehetőségek keretein belül segítem egyházi, kulturális, politikai tevékenységeiket.

/.../

Visszatérve a nyilatkozathoz, tulajdonképpen az aláírók köre is megkérdőjelezi számomra, hogy mi "azonos hitelveket követve" az aláírások fölé szerkesztett nyilatkozat tartalmához "egyhangúan" csatlakoztunk volna. Mindezek után sajnálom, hogy aláírásom és nevem ilyen ügybe keveredhetett, hogy jóhiszeműségemet ilyen célra szándékozták felhasználni.

Kérésére a nyilatkozatot megteszem, melyet jelen, Önnek írt levelemhez mellékelek is.

/.../

Buda, 2001. január 8.

Péterfiné László Ildikó

(a következő levelet rövidítés nélkül, teljes, pontos szövegében közöljük)

Fővárosi Főügyészség
Dr. Szabados Zsuzsa úrasszony
osztályvezető ügyész
Budapest, Akadémia u.13. 1053

Tisztelt Osztályvezető Ügyész Asszony!

A Budapest Főváros XI. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat elnöke, Szongoth Gábor úr levélben keresett meg és hívta fel a figyelmemet arra, hogy jóhiszeműséggel visszaélve aláírásomat egy egyházalapítás céljára használták fel.

Meggyőződésem, hogy az aláírási oldalakon nem volt rajta a számomra a mai napig ismeretlen nyilatkozat tartalma, ugyanis azt nem írtam volna alá.

Nem kívántam és a jövőben sem kívánok Magyarországon új egyház alapításában részt venni, ahhoz támogatást nyújtani, hiszen én több mint ötven éve vagyok tagja a Római Katolikus Egyháznak, ahonnan új egyház alapításával sem szándékozom távozni.

Az új egyház alapítására tett lépésekkel nem értek egyet és mélységesen felháborít, hogy aláírásainkat ilyen nemtelen módon használták fel.

Mindezek előrebocsátásával aláírásomat - amelyet hangsúlyozom, hogy nem egyházalapításhoz adtam - ezennel visszavonom.

Döntésemről egyidejűleg az Örmény Kisebbségi Önkormányzat XI. kerületi elnökét is értesítem. Kérem fentiek szíves tudomásulvételét és a szükséges intézkedés megtételét.

Tisztelettel

Buda, 2001. január 8.

Péterfiné László Ildikó

vége egyszer...

Csiky Gergely

Lapunk múlt havi számának olvastán dr. Csiky Csaba (Bécs) levelet küldött, amelyben kifogásolta, hogy Enyedi Sándornak erdélyi örmény színészetet bemutató előadása nem tért ki Csiky Gergelyre. Eljuttatta hozzánk a Benedek Marcell által szerkesztett Magyar Irodalmi Lexikon 213.- 216. oldalainak másolatát, amelyeken a következőt találhatjuk:

"**Csiky Gergely** (Pankota, 1842. dec.8. - 1891. nov.19., Bp.): író, műfordító, a magyar kritikai realista dráma megteremtője. Apja művelt, emelkedett lelkületű orvos volt; jellegzetes reformkorszaki kisnemesi értelmiségi, akiben ellentmondás nélkül illeszkedett össze a vallásosság, a felvilágosodás iránti rokonszerv és a tevékeny hazafiság. A családi hatások és ifjúkori élmények egyébként is jól felismerhetők írói-emberi arculatának kiformalódásán. A család apai és anyai részről fiatal nemességű (*d.cs. szerk. megjegyzése: örmény származású a család s erről Benedek Marcell bizonyára nagyon jól tudott, de a lexikon 1963-ban jelent meg s akkoriban "nem az az idő járta"*), az elődök mindkét ágon

iparos és kereskedő polgárok voltak, földbirtokos a rokonságban nem volt. Apja korán meghalt, anyja egyházi pályára adta a korán bontakozó értelmű fiút. Csiky szenvedélyesen szívta magába a tudnivalókat; szokatlanul nagy emlékezőtehetsége és rendkívüli munkabírása volt. Miközben teológiai vizsgáit a legkitűnőbb eredménnyel tette le, papnövendék korában már igen nagy világi műveltségre és szinte valószínűtlennek ható nyelvtudásra is szert tett (a papi karrierhez feltétlenül szükséges latin, görög, héber és német nyelveken kívül megtanult franciául, angolul, olaszul és spanyolul is). Mire elvégezte iskoláit, teológiai műveltségén kívül igen nagy jogtudományi és világirodalmi műveltsége is volt (saját bevallása szerint ugyanilyen jártas volt a ponyva- és kalandregény irodalomban is). Közben gúnyos és bírálható szelleme miatt nemegyszer ellentétbe került feletteseivel, de végül is kitűnő előmenetelért elnézték gondolkodásának világiasságát.

Harmincéves korában már teológiai professzor és egyházmegyei szentszéki ügyész; ebben a minőségében családjogi ügyekkel foglalkozott, s így kitárult előtte a magyar úri világ magánéletének züllöttsége. - Közben diákkora óta titokban világi verseket, drámákat, novellákat írt. A novellákat álnéven beküldöztette fővárosi lapokhoz, s ezek meg is jelentek. 1872-ben ugyancsak álnéven - egyházi feletteseinek tudta nélkül - egy novelláskötete és egy verskötete látott napvilágot. Ezek a művek csak kísérletek, de világiasságuk már jelzi az utat, amely majd az egyháztól való elszakadásig vezet. Az első fordulat 1875-ben következett be, amikor Csiky az MTA drámapályázatára beküldi *Jóslat* c. verses színjátékát, amely pályadíjat nyer, majd a Nemzeti Színház sikerrel előadja. A *Jóslat* az akkor divatos újromantikus stílust követi, nem is emelkedik a kor színműírásának átlaga fölé, de figyelmet érdemel egyházellenessége. /.../1879-ben, amikor már elviselhetetlenné válik ellentéte egyházával, huzamos szabadságot kér és Párizsba utazik. Ez a közel féléves párizsi tartózkodás a következő nagy fordulat fejlődésében. /.../ Nem olyan művészi, mint Mikszáth, humora ridegebb, jellemző ereje kevésbé árnyalt, stílusa sokkalta fakóbb, de egyértelműbb a tényleges társadalmi helyzetek bemutatásában.

A Csiky-drámákban a legfőbb érték a társadalmi öszkép.

A proletárok (1882) megjelenésétől keltezhető a magyar kritikai realista dráma megszületése. Manapság inkább az *Ingyenélők* címmel játsszák a darabot.

A mű sikere után az egyház tiltakozott Csiky irodalmi magatartása ellen: csak úgy mehetett volna vissza magas egyházi állásába, ha felhagy a világirodalommal. Csiky azonban kilépett a papi rendből és megnősült. Ifjú kora óta szívbeteg volt és életmódja - hajszolt munka, kevés alvás, a mértéktelen dohányzás - fokozottabban igénybe vette szervezetét. Élete utolsó tíz éve alatt mégis valószínűtlenül sokat és sokfélét alkotott, noha közben dramaturgként is működött a Nemzeti Színházban és a Kisfaludy Társaság titkára lett, a Tudományos Akadémia drámabíró bizottságának a legtevékenyebb tagja volt, tanított a Színiakadémián (dramaturgiát és drámatörténetet), ugyanakkor a színházaknak tucatjával fordította a színdarabokat, az MTA kiadója számára pedig tudományos műveket."

Ez volt a Magyar Irodalmi Lexikon.

Az olvasmány mellé érdemes fellapoznunk a Magyar Színművészeti Lexikont is, amely 1929-ben jelent meg Schöpflin Aladár szerkesztésében, az akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter, gróf Klebelsberg Kunó patronálásával.

(Apró érdekesség: a drámaíró előtt találunk egy másik, alig kétsoros szócikket; "**Csiky Gergely**, sűgő, 1850. jan. 1-én lépett a színipályára. A szabadságharcban honvéd volt." Hol? Hogyan, ki, mi? Semmi mást nem tudunk meg róla...)

A következő Gergely azonban már a "mi" Csiky Gergelyünk, a terjedelmes szócikket maga Schöpflin írta. Ebből is érdemes részleteket idéznünk:

"1877-ben ismét elnyerte a Teleki-díjat *Janus* c. szomorújátékával. Ugyanebben az évben a Nemzeti Színházban színre került *A mágusz* c. 1 felv. tragédiája. /.../ ...a Kisfaludy Társaság és az Akadémia tagjává választották. Ekkor már budapesti lakos volt (püspöki engedéllyel), nagy irodalmi munkásságot fejtett ki, lapokba cikkeket írt, darabokat fordított a Nemzeti Színház számára. Műveinek világos szelleme rossz vért szült a papi körökben, a szigorúan szentéletű Bonnaz csanádi püspök felszólította, hogy térjen vissza az irodalomról az egyház szolgálatába. Cs. azonban nem bírt szakítani az irodalommal, melyet igazi hivatásának érzett s nehéz szívvel bár, de 1880-ban kilépett az egyházi rendből, a következő évben áttért az evangélikus vallásra és megházasodott, nőül vette *Bakody Amandát*, a híres homoeopata orvostanár leányát.

/.../...nagy lépéssel vitte előre a magyar dráma ügyét, megindította fejlődését a modern dráma felé. Ezt az új irányt a *Proletárok* c. drámával kezdte (bemutató 1880. jan. 23., Nemzeti Színház), s mindjárt rendkívüli sikert aratott vele. Ez volt az első igazi társadalmi dráma a magyar irodalomban, a magyar élet színét tükrözte, a való életből vett, kitűnően megrajzolt alakokkal, logikusan felépítve, élénk színpadi érzékkel kidolgozva. /.../.

Még egy nagy sikere volt a *Nagymama* c. kedves vígjátékával, amelyet még a háború (az I. világháború - dcs) után is sokat játszottak a Nemzeti Színházban, az eredetileg Prielle Kornéliának írt főszerepben Rákosi Szidivel. /.../

A Színművészeti Akadémiának is nagy tudású tanára volt s a Nemzeti Színház drámabíró bizottságának tagja. Cs. pályájának kettős jelentősége van a magyar drámairodalomban: másfél évtizedig ő tartotta fenn, Szigligeti kezéből véve át a fáklyát, a magyar színházak eredeti műsorának folytonosságát és ő térítette drámai irodalmunkat a modern társadalmi élet reális ábrázolása felé."

(Csak, hogy a "kört" zárjuk: Csiky Gergely apósát, Amanda édesapját a Magyar Életrajzi Lexikonban (1967) megtaláljuk, bár a név itt "Bakodi József" írásmóddal szerepel s a Schöpflin által említett, latin "homoeopatiát" itt már "homöopatiának" írják.

Amint Benedek Marcell említette, a *Proletárokat* manapság *Ingyenélők* címen szokták játszani. (Sajnos, elképesztően ritkán.) És ne tessék azt hinni, hogy az időközben politikaivá lett "proletár" elnevezés iránti tiszteletből változtatták a darab címét...!

Korántsem! Hiszen egészen mást jelentett a szó akkor, (Csak rövid felidézés: a színmű egyik főhőse egy link, dologtalan „úriasszony”, aki - amúgy kitalált, 48-as vértanú-honvédtiszt férjére hivatkozva - a "hazafiúi szeretet" adományaiból él. A legutóbbi évek magyar szóhasználata szerint a darab címe valahogy így hangozhatna: A lenyúlós asszony..?)

És tessék csak elképzelni Csiky Gergelyt ma! Lehet, hogy legjobb színműve főhőségévé egy "56-os özvegyet" tenne?

(összeállította: dcs)

"Mehalt Mátyás király ... mégis oda az igazság..." - ?

2001. január 11-én a Fővárosi Bíróság végzést hirdetett:

a dr. Issekutz Sarolta által az Országos Örmény Önkormányzat ellen személyiségi jog sérelme és kártérítés iránt indított perben hozott I. fokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az I. fokú bíróságot új eljárásra utasította.

A bíróság a szóban kihirdetett végzés indoklásában előadta, hogy az I. fokú ítélet **érdemi elbírálásra alkalmatlan**. Téves az I. fokú bíróság álláspontja, mert nem lehet a keresetben foglaltakra összefoglalóan állást foglalni.

Köteles tehát a bíróság tételesen eldönteni, hogy az egyes, kifogásolt (korábban sajtóban nyilvánosságra hozott) kijelentések tényállítások-e, vagy véleménynyilvánítások. Ezen

állásfoglalást követően a bíróságnak meg kell néznie tételesen, hogy a tényállításként kezelendő megnyilatkozások esetében a bizonyítási kötelezettségének az alperes eleget tett-e. Eddig a rövid szöveges indoklás.

Az egyszerű laikus ember nyelvére lefordítva:

ha valaki pl. azt állítja, hogy más valaki sikkasztó, mert 560.000 forintot a saját kft-jébe átutaltatott, akkor ezt a vádat **állításnak** kell tekinteni, amelyet a vádlónak be kell bizonyítania. Ha nem tudja bizonyítani, akkor a **hamis vád** sérti a megvádolt jó hírnevét, személyiségi jogai csorbulnak.

Ha valaki azt mondja a másikról, hogy rossz politikus, akkor ez az állítás a törvény értelmében nem ténszerű közlés, csak **véleménynyilvánítás**. A véleménynyilvánítást a közéleti szereplőknek a törvény szerint el kell viselniük. (Ilyen vádak tehát nem sértik az adott személy személyiségi jogait.) Végülis: jogunk van egy másik ember nyilvános tevékenységét nyilvánosan kritizálni...

Az előbb említett per során azonban az elsőfokú bíróság mindent egy kalapba söpört és az Országos Örmény Önkormányzat javára ítélt, minden vizsgálat nélkül, mondván: ami elhangzott, illetve leírásra került - az véleménynyilvánítás.

Miről is volt szó?

A 2000 pld-ban közpénzen 1998. májusában megjelentetett Országos Örmény Hírlevél, az Ararát melléklete cikkeiben olyasmiket írt dr. Issekutz Saroltáról, amelyek után I.S. személyiségi jogai megsértése miatt pert indított az Országos Örmény Önkormányzat ellen. A pert Issekutz Sarolta I. fokon elvesztette. (Az Ararát 2000. júniusi számában ezt bárki olvashatta, hiszen az I. fokú ítéletet a lap teljes terjedelmében leköszölte.)

Minderre röviden reagáltam a Füzetek 42. számában "*Ítélet és dicséret*" címmel. Erősen kritizáltam a bíróságot, az ítéletet a Magyar Köztársaság igazságszolgáltatása szégyenfeltjának tekintettem, tekintem ma is. A cikkben kitértem arra is, hogy az ilyen ítéletek elősegítik, hogy ma ilyen a közélet.

A cikk utolsó mondata így hangzott: "**Remélem, hogy mégsem így van!**" Reméltem, hogy mégsem lehet bármikor, bárkit valótlanosságokkal sértegetni a közéletben, minden következmény nélkül.

Meghallgattam a II. fokú bíróság (szóbelileg kihirdetett) végzését. A bíróság előadta, hogy az I. fokú ítélet nem téves, nem hibás vagy rosszul mérlegelt, hanem **egyszerűen alkalmatlan**.

Még arra sem alkalmas, hogy a II. fokú bíróság a döntést megtárgyalja, esetleg újraértékelje (netán helybenhagyja): **ügy rossz, ahogy van**.

Ezt a rövid beszámolót azért teszem közzé, mert remélhető, hogy törvénytörő ítélet szülessen.

Reményt szeretnénk kelteni azon Ararát olvasókban is - akik az elsőfokú ítélet olvastán elkeseredtek a jelenleg amúgy sem nagy népszerűségnek örvendő bírói munka színvonalának láttán.

Remélhető, hogy csak véletlen, kirívó eset az I. fokú ítélet szakszerűtlensége és elfogultsága.

A 2000. augusztusi EÖGY-füzetekben megjelent cikkem utolsó mondatára hivatkoztam a cikk elején.

Most, befejezésül csupán ennyit ismétlek belőle:

"REMÉLEM..."

(És közben az élő, igazságos Mátyás királyra gondolok.)

Ezt azonban - higgyék el - a magyar, demokratikus törvényességbe vetett hitemnél fogva - nagy betűkkel írom.

Balogh Jenő

Budai Merza Pál előadása

A 300 éves örmény szertartású római katolikus egyház és közösségei Magyarhonban c. budapesti konferencia 2. ülésnapján, 2000 szeptember 30-án

Az örmények Erdélyben arányszámukhoz képest igen sok kitűnő író, képzőművészt, zeneszerzőt, színművészt adtak a világnak. Egy igen sokoldalú művészember, aki külhonban, mint fotóművész lett világhírű, *Halász Gyula* volt. Párizsi éve alatt felvette a *Brassai* művésznevet és az i betűre két pontot téve, hogy a franciák el ne nyeljék az utolsó betűt. Halász Gyula Brassóban született 1899. 09. 09.-én értelmiségi, polgári családból. Édesapja a dunántúli származású *Halász Gyula*, Brassóban főgimnáziumi tanár és publicista. Fiatal éveiben újságíró volt Székesfehérváron, majd Budapesten. Idős korában könyvet adott ki emlékeiről: *A századik év küszöbén* címmel, 1967-ben. Ebben a könyvben emlékezik felesége, az örmény *Verzár Matild* családjára. A brassói Verzárok rokonságban voltak Verzerescul Oxendius (1655-1715) örmény katolikus püspökkel.

Az apa Szamosújváron részt vett az erdélyi örmények 200 éves jubileumán, amikor még nem is sejtette, hogy brassói örmény lány lesz a felesége. Brassóban, tanári kinevezése után, 1898 november 28-án vezette oltárhoz Verzár Matildot, a kereskedő, Verzár Antal leányát.

Első szülött fiuk, a kis Gyulus, gondos családi nevelésben részesül. Iskoláit Brassóban kezdi, majd később Budapesten és Berlinben folytatja tanulmányait. Képzőművész, festő szeretne lenni. 1923-tól Párizsba vezérelte művészsorsa. Ide igyekezett minden fiatal piktor az első világháborút követő években. A világhírhez előbb Párizst kellett meghódítani.

Ő csatlakozott a szürrealisták csoportjához.

Halász Gyula hatalmas ambícióval érkezett és valószínűleg álmában sem gondolta volna, hogy fotográfusként fog hírnevet szerezni. De egyelőre azt kellett tapasztalnia, hogy nem elég a tehetség. Az igazán jelentős, de elszigetelt külföldi művészekkel, mint amilyen Tihanyi Lajos vagy Mattis Teutsch, a kutya sem törődött.

Halász Gyulát a festészet egyre kevésbé érdekelte. A fényképészet azonban még mindig sztárművészet volt. Ő újságírással is foglalkozott és 1929-ben vett egy gépet, hogy maga készíthesse cikkeihez a fotókat. Fényképei jól sikerültek s az újságírás is jobban ment. A Brassai névvel jelzett cikkek keresetté váltak. 1933-ban kiadott első fotóalbuma, *Az éjjeli Párizs* világsikert hozott számára. A fotográfia többnek bizonyult, mint egyszerű ugródeszka. Brassai felfedezte, hogy a fényérzékeny papíron varázslatos világ jelenik meg, önálló, zárt egészként hat, akár egy festmény, regény vagy film. A kiadók is felismerték a könyv jelentőségét, amely Párizs éjszakai életének teljes szintézisét adja.

Elkészítette a *Picassóval* folytatott beszélgetéseiről szóló könyvét. "Lehetetlen, hogy a fényképészet teljesen kielégítsen" - mondta neki Picassó.

"Az ember visszavonul a fényképészetbe, mint egy kolostorba" - válaszolta erre Brassai.

A párizsi gyerekek falrajzaiból készített albumával teremtette meg a graffiti műfajt (*Graffiti de Brassai* 1960).

Párizsban halt meg, ahol élt és alkotott, 1984 július 8.-án.

Születésének centenáriumán a Pompidou Központban retrospektív kiállítást rendeztek, amelyen 540 műve, köztük 450 fotó tekinthető meg. A Picasso múzeum is megemlékezik a fotóművészet egyik legnagyobb alakjáról.

Budai Merza Pál Brassó

Január 16-án 16.00 órakor találkoztak az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület által meghirdetett tárlatlátogatás résztvevői, hogy a Ludwig Múzeum előcsarnokában (a Budai

Párpalota északi szárnyában) csoportos tárlatvezetésen megismerkedjenek *Brassai*, azaz a brassói születésű *Halász Gyula*, magyarörmény származású, korszakalkotó fotóművész életével, képeivel. Ezért (is) idéztük fel Budai Merza Pál előadását, amelyet a III. konferencián tartott. A következő oldalon olvassák a tárlatvezető *Kabdebó János* rövid ismertetését:

A világ nagyvárosai után ezúttal Budapesten is látható volt Brassai életművét bemutató kiállítás a Ludwig Múzeumban.

Halász János (azaz Brassai), a híres örmény származású magyar fényképész művészi pályája az 1930-as évek Párizsában indult. A világhírű művész életművébe a tárlaton 220 fénykép és rajz segítségével nyerhettünk bepillantást, amikor január 16-án az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesülettel - dr. Issekutz Sarolta szervezésében - ellátogattunk a kiállításra. A képek között Brassai által nagyított, eredeti felvételeket is láthattunk.

A párizsi Pompidou Központban, ahol szinte teljes életművét őrzik, témakörönként rendszerezték és csoportosították a műveket. (Éjszaka, Nappal, Minotaure, Rajzok, Transzmutációk, Graffiti.)

Hosszú, kanyargós út után telepedett le Párizsban a brassói születésű Halász Gyula (innen ered művészneve is). Hamar bekerült a művészvilágba s ennek révén kezdett fényképezni a párizsi éjszakában, kávéházakban, bordélyokban és sötét utcákon. Közben André Breton, Salvador Dalí, Pablo Picasso barátságát élvezte. Munkáit - a képző- és a fotóművészet terén - számos kiállításon, albumban mutatták be, életében már világhírű lett. Munkáit számos díjjal jutalmazták, az *Amíg lesznek állatok* című filmjéért Cannes-ban a "legeredetibb film" díját nyerte, valamint megkapta a francia Becsületrendet.

1984-ben húnyt el, Párizsban.

Kabdebó János

A Keresztes család családfája

Keresztes Anna (Náni) leszármazottai

Keresztes Anna (Náni) m. (1) Zakariás Márton, m. (2) Kotfász.

I. **Zakariás Vilma** (daughter of Zakariás Márton and Keresztes Anna (Náni)) b. 1867, Ditró, m. Orosz András, b. 1863, d. 1944. Zakariás died 1917, Kolozsvár.

A. **Orosz Karola** b. 1893, Ditró, m. Csibi Sándor, b. 1888, d. 1965.

1. **Csibi Andor** b. 1916, d. 1942.

2. **Csibi Karola** b. 1918, m. Pataky Sámuel, b. 1906, d. 1966. Csibi died 1973.

a. **Pataky Mária** b. 1939, m. Korondi Jenő, b. 1935.

(1) **Korondi Tünde** b. 1965.

b. **Pataky Antal** b. 1946, m. Walter Annamária, b. 1947.

(1) **Pataki Ferenc László** b. 1963.

(2) **Pataki Zsolt** b. 1975.

3. **Csibi Margit** b. 1922, m. Horváth Jenő, b. 1917.

a. **Horváth Zsuzsa** b. 1947, m. Huszár Antal, b. 1944.

(1) **Huszár Tamás** b. 1969.

b. **Horváth Amália** b. 1950.

c. **Horváth Andor** b. 1954, m. Hosszú Ibolya, b. 1957.

(1) **Horváth Botond** b. 1980.

B. **Orosz Erzsébet** b. 1899, Ditró, m. (1) Jánosi Mátyás, m. Szabó János, b. 1894.

C. **Orosz Iлона** b. 1901, Ditró, m. Halász Antal, b. 1879, d. 1951.

1. **Halász György**

D. **Orosz Aranka** b. 1903, Ditró, m. Lukács József, b. 1895, Gödemesterháza.

1. **Lukács Elvira** b. 1923, Gyergyóalfalu, m. Balázs Sándor, b. 1911.

a. **Balázs Sándor** b. 1954, Ditró.

- b. **Balázs László** b. 1955, Gyergyószentmiklós, m. Köllő Ibolya, b. 1958, Ditró.
 - (1) **Balázs Emese** b. 1978.
- 2. **Lukács Árpád** b. 1924, Gyergyóalfalu, m. Tónagy Ilona.
 - a. **Lukács Panna** b. 1946.
 - b. **Lukács Györgyi**
 - c. **Lukács József**
- 3. **Lukács Lenke** b. 1928, Gyergyóalfalu, m. Pintér Károly, b. 1924.
 - a. **Pintér Károly** b. 1946.
 - b. **Pintér Miklós** b. 1948.
- 4. **Lukács Gábor** b. 1931, Gyergyóalfalu.
 - a. **Lukács Gabriella** m. György Csaba.
 - b. **Lukács László**
- 5. **Lukács József** b. 1935, Ditró, m. Hunyadi Erzsébet, b. 1941.
 - a. **Lukács Ildikó** b. 1964.
 - b. **Lukács Péter** b. 1972.
- 6. **Lukács Magdolna** b. 1937, Ditró, m. Ambrus Gyula, b. 1932, Gyergyószárhegy.
 - a. **Ambrus Gyula** b. 1961.
 - b. **Ambrus Gabriella** h. 1965.
 - c. **Ambrus Endre** b. 1967.
- 7. **Lukács Judit** b. 1946. m. Vadász Sándor, b. 1943.
 - a. **Vadász Sándor** b. 1968.
 - b. **Vadász Zsolt** b. 1971.
- E. **Orosz Julianna** h. 1905, Ditró, m. Császár István, b. 1899. d. 1974.
 - 1. **Császár Vidor** b. 1925, Ditró, m. Balás Erzsébet, b. 1933.
 - a. **Császár István** b. 1953, m. Ureche Georgeta, b. 1956.
 - (1) **Császár Tibor** b. 1979.
 - b. **Császár Attila** b. 1951. m. Ady Mária, b. 1952.
 - (1) **Császár Calin** b. 1979.
 - 2. **Császár Katalin** b. 1926, Ditró, m. Máté József, b. 1923.
 - a. **Máté Ildikó** b. 1943, m. Hápp János, b. 1944.
 - (1) **Hápp János** b. 1968.
 - (2) **Hápp Melinda** b. 1971.
 - (3) **Hápp Attila** b. 1974.
 - b. **Máté Matild** b. 1949, m. Jakab István, b. 1949.
 - (1) **Jakab István** b. 1975.
 - (2) **Jakab Zoltán** b. 1979.
 - 3. **Császár Mária** b. 1928, Ditró, m. Szabó Sándor, b. 1911.
 - a. **Szabó János** b. 1949, m. Amarie Lucia.
 - (1) **Szabó Éva** b. 1970.
 - b. **Szabó Éva** h. 1951, m. Tulogdi György, b. 1945.
 - (1) **Tulogdi László** b. 1978.
 - (2) **Tulogdi Zsolt** b. 1980.
 - 4. **Császár Ida** h. 1930, Ditró, m. Vizoli István, b. 1925, Ditró.
 - a. **Vizoli Anna** b. 1957, m. Csibi András, b. 1945.
 - (1) **Csibi Melinda** b. 1972.
 - b. **Vizoli Teréz** b. 1957.
 - 5. **Császár Rozália** b. 1932, Ditró, m. Nagy Károly, b. 1923, Ditró.
 - a. **Nagy Edit** h. 1954, m. Köllő Imre, b. 1953.
 - (1) **Köllő Róbert** b. 1978.
 - b. **Nagy Magdolna** b. 1957.
 - c. **Nagy Éva** b. 1966.
 - 6. **Császár Anna** b. 1937, Ditró, m. Bíró József, b. 1932.
 - a. **Bíró József** b. 1960.
 - b. **Bíró Enikő** b. 1967.
 - 7. **Császár Irén** b. 1943, Ditró, m. Kovács Árpád, b. 1942.
 - a. **Kovács Zoltán** b. 1966.
 - 8. **Császár István** b. 1946, Ditró, m. Zsák Júlia, b. 1952.
 - a. **Császár Zsuzsanna** b. 1972.

9. **Császár Elza** b. 1950, Ditró, m. Józsa Dénes, b. 1950.
 a. **Józsa Klementina** b. 1975.
 b. **Józsa Emese** b. 1977.
- F. **Orosz István** b. 1907, Ditró, m. Rozenzweig Irén, h. 1901, Sarkad.
 1. **Orosz Irén** b. 1934, Kolozsvár.
 a. **Orosz Andrea** b. 1969.
 2. **Orosz István** b. 1938, Kolozsvár, m. Dézsi Éva, b. 1941, Kolozsvár.
 a. **Orosz Erika** b. 1968.
 b. **Orosz Róbert** b. 1973.
 3. **Orosz András** b. 1943, Kolozsvár, m. Szili Mária, b. 1947, Kolozsvár.
 a. **Orosz Ede Norbert** b. 1968.
- G. **Orosz Berta** b. 1909, Ditró, m. Remete Sándor.
 H. **Orosz Lajos** b. 1912, Ditró, m. Kiss Margit, b. 1914, Mezőcsávás.
 I. **Orosz András** b. 1891, Ditró, m. Csiki Borbála, b. 1890, Ditró. Orosz died 1971.
 1. **Orosz Mária** b. 1918, Ditró, m. Borics József, b. 1919, Jászberény.
 a. **Borics Mária** b. 1945, m. Szakolczai Lajos, b. 1937, Békéscsaba.
 (1) **Szakolczai Enikő** b. 1973.
 (2) **Szakolczai Zsolt** b. 1976.
 b. **Borics József** b. 1947, m. Haintzmann Edit, b. 1948.
 (1) **Borics József** b. 1968, Budapest.
 (2) **Borics Zoltán** b. 1980.
 c. **Borics Borbála** b. 1953, m. Hajdú Gábor, b. 1952, Mezőtúr.
 (1) **Hajdú Gábor** b. 1977.
 2. **Orosz Rezső** b. 1920, Ditró, m. Rigmán Júlia, b. 1916, Torda, d. 1966.
 3. **Orosz Károly** b. 1928, Ditró, m. Keresztes Ilona, b. 1929.
- J. **Orosz Kálmán** b. 1896, Ditró, m. Fabulya Emilia, b. 1905. Orosz died 1973, Békéscsaba.
 1. **Orosz Árpád** b. 1940, Békéscsaba, m. Ónodi Ágnes.
 2. **Orosz Kálmán** b. 1924, Csanádapáca, m. Nagy Magdolna, b. 1932.
 3. **Orosz Emilia** b. 1926, Csanádapáca, m. Egerszalóky István, b. 1914, Budapest.
 a. **Egerszalóky Attila** b. 1955, Budapest, m. Kollarik Magda, h. 1956, Budapest.
- K. **Orosz Anna** b. 1915, Ditró.
 L. **Orosz Sándor** b. 1916, Ditró.
- II. **Zakariás Katalin** (daughter of Zakariás Márton and Keresztes Anna (Náni)).
 III. **Zakariás Jenő** (son of Zakariás Márton and Keresztes Anna (Náni)).
 IV. **Zakariás Amália** (daughter of Zakariás Márton and Keresztes Anna (Náni)).
 V. **Zakariás Izidor** (son of Zakariás Márton and Keresztes Anna (Náni)).
 VI. **Zakariás Mária** (daughter of Zakariás Márton and Keresztes Anna (Náni)).

Keresztes Amáli leszármazottai

- Keresztes Amáli** b. 1861, Ditró, m. Balázs Lajos, b. 1868. Keresztes died 1942.
- I. **Balázs István** b. 1886, d. 1914.
 II. **Balázs Antal** b. 1888, Ditró, d. 1888.
 III. **Balázs Róza** b. 1888, Ditró, m. Póth Mihály, b. 1881, Érd, d. 1959, Nagyenyed. Balázs died 1957, Enyed.
 A. **Póth István** b. 1911, Nagyenyed, m. Szabó Ilona, b. 1918, Tövis. Tóth died 1969, Zalatna.
 1. **Póth Margit** b. 1936, Nagyenyed, m. Dobirta Virgil, b. 1934, Cistel.
 a. **Dobirta Simona** b. 1963, Zalatna.
 2. **Póth Rozália** b. 1943, Szilágysomlyó, m. Trinc Ioan, b. 1940, Brad.
 a. **Trinc Horia Stefan** b. 1970, Brad.
 B. **Póth József** b. 1912, Nagyenyed, m. Róth Piroska, b. 1916, M.ujvár. Póth died 1981, Marosvásárhely.
 1. **Póth Éva** b. 1939, M.ujvár, m. Keresztes Géza, b. 1934, Zetelaka.
 a. **Keresztes Ildikó** b. 1964, Marosvásárhely.
 2. **Póth Gabriella** b. 1946, Szilágysomlyó, m. Molnár Ferenc, b. 1935, Nagyenyed.
 a. **Molnár Ferenc** b. 1967, Marosvásárhely.
 C. **Póth Mihály** b. 1915, Nagyenyed, m. Nagy Veronika, b. 1920, Nagyenyed, d. 1960.
 1. **Póth Annamária** b. 1943, Nagyenyed, m. Birsásteau Alexandra, b. 1938, Turnu.
 a. **Birsásteau Silvia Adriana** b. 1964.
 2. **Póth Veronika** b. 1944, Nagyenyed, m. Stefanescu Emil, b. 1934, Nagyenyed.
 a. **Stefanescu Veronika** b. 1968, Nagyenyed.

3. **Póth Petronella** b. 1947, Nagyenyed, m. Pavel Dorin, b. 1943, Nagyenyed.
 - a. **Pavel Aurelian** b. 1968, Nagyenyed.
 - b. **Pavel Dana Petronella** b. 1969.
 - c. **Pavel Ciprian Dorin** b. 1976.
- D. **Póth Nándor** b. 1921, Nagyenyed, m. Némethy Magda, b. 1925, Nagybánya.
 1. **Póth Ildikó** b. 1951, Nagybánya, m. Albert István, b. 1951.
 - a. **Albert András** b. 1980.
 - b. **Albert Zoltán** b. 1982.
 2. **Póth László** b. 1956, Nagybánya.

Angyaljárás Gyergyószentmiklóson

"Mennyből az angyal lejött hozzátok..." - énekelték a gyermekek a gyergyószentmiklósi örmény templomban, 2000 december 28-án délután. A félhomályos templomban egyszerre csak nagy fényesség támadt, kigyúltak a templom összes lámpái, és a gyermekek nagy ámulatára ott állt az oltár előtt a szép angyalka, aki a következő szavakkal üdvözölte a gyermeksereget:

*"Dicsőség az Istennek
magasságos mennyben,
békességet lásson itt
minden igaz ember,
akiben a szeretet ébren,
s jó akarat vezeti
cselekedetében."*

Ezután az angyalka, Kovács Izabella (Zakariás lánya) egy szép történetet mesélt el a gyermekeknek a kis pásztorfiúról, Ámoszról, akinek legféltebb kincse egy kis báránka volt, akitől el nem vált volna a világ minden kincséért. Mégis mikor meghallotta édesapjától, hogy Betlehemben megszületett a kis Jézus, elment hozzá, üdvözölni. Meglátta, hogy mily szegényesen fekszik a jászolban a kised, megsajnálta és melléje fektette, könnyes szemmel, kis báránkját, hogy melegítse a kis Jézust.

A gyermekek áhítattal, figyelmesen hallgatták a történetet és már türelmetlenül várták az angyalka által hozott ajándékot, amit a kis Jézuska küldött nekik.

Az ünnepély másik fénypontja a pásztorjáték volt, amit a Salamon Ernő iskola elemistái adták elő Fejér Ilona rendezésében. Nagyon szépen énekeltek.

Ezután a gyermekeket köszöntötte Páll Sándor plébános úr is, és még énekkel is megajándékozta őket. Hajdó István főesperes úr felhívta a figyelmét a gyermekeknek a templomba járásra és megköszönte a fáradozását mindazoknak, akik emlékezetessé tették ezt a felemelő ünnepélyt.

Dicséretben részesítette az Örmény Oltáregylet tagjait, az egyháztanácsot és azokat, akik anyagilag támogatták e jól szervezett, csodálatos ünnepélyt: így a Szent Miklós Szervezetet, Kulcsár Zsuzsát, Szócs Elemért, Gál Zsoltot, Lukácsffy Lászlót, Lukácsffy Pált.

Isten áldása kísérje útjaikat.

A 85 gyermek énekelve, örömmel tért haza a gazdag ajándékokkal, megtartván emlékülben a szép angyaljárást.

Gyergyószentmiklós 2000 dec. 28.

Zakariás Éva

Híradó

A Fővárosi Örmény Klub szokásos klubestje 2001. február 15-én lesz a Magyarok Házában, Budapest, V. kerület, Semmelweis u. 1-3. alatt, a Zeneteremben.

Folytatjuk a gyűjtést a gyergyószentmiklósi, és az erzsébetvárosi templom felújítására! Kérünk mindenkit, támogassa ezt a fontos célt, műemléktemplomaink megőrzését. Az adományokat az impresszumban közölt címen (az EÖGYKE székhelyén) és bankszámlán is el lehet juttatni.

A számlaszám: 10100792-72594972-00000007

Könyvadományokat gyűjtünk a TÉKA könyvtárának támogatására! Elsősorban a magyar irodalom alapműveire számítunk!

Nemrég jelent meg kiadásunkban - mint az olvasóink előtt ismeretes - *Gudenus János József Örmény eredetű magyar nemesi családok genealógiája* c. könyve.

Kérjük a könyvben tárgyalt családok tagjait, hogy bármilyen hibás adat, vagy hiányosság esetén írásban jelezzék észrevételeiket, kiegészítéseiket, hogy a bővített, javított kiadásba bevezethessük.

Örömmel és tisztelettel közlünk (ismét) egy hivatalos levelet, amely a 2001. év kezdetére érkezett, ezúttal testvérszervezetünk, a kolozsvári Armenia címére:

KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
TŐKÉS LÁSZLÓ PÜSPÖK
NAGYVÁRAD

B. Kovács Júlia elnöknő részére
Kolozsvár

Kedves Asszonyom!

Minden valószínűséggel a múlt év végi irodai zsúfoltság miatt vegyült el kedves és fantasztikus küldeménye a könyvek és iratok között. Elnézését kérve ezért, ill. a késedelmekért, szívből megköszönöm az örmény-magyar élet és kultúra számomra eljuttatott kiadványait, különösképpen az Ön által dedikált, az örmény katolikus egyházzal szülő becses könyvet.

Szívemhez nagyon közel állnak a magyarörmények - éppen gyermekkorom (származásom szamosújvár-vidéki, dési) helyszínei miatt. Szeretettel küldöm újesztendei, ezredévi jókívánásaimat.

Az Úr születésének 2000. esztendejében és magyar keresztyénségünk ezredéves jubileumán megváltó Krisztusunk iránti hálaadással küldöm áldott ünnepi és új évi jókívánásaimat: 2000. Adventjében

Tőkés László

Rajzversenyt hirdetünk (18 éves korig) közösségünk apraja-fiatalsága részére! Témakör: "Mit jelent számomra Szent István és országa, a keresztyén magyar államiság 1000 esztendeje".

A rajzokat 2001. március 31-ig kérjük megküldeni egyesületünk postacímére: Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület 1251. Budapest Pf. 70. Telefon: 201-1011. Kérjük a rajzok hátoldalára írják rá az alkotó nevét, címét, telefonszámát és születési dátumát.

A beküldött alkotásokat neves művészek bírálják el korcsoportonként és tesznek ajánlást I. II. és III. díjra, amelyeket az EÖGYKE elnöksége komoly ajándékok kíséretében oszt ki a májusra tervezett rajzkiállítás megnyitóján.

A megnyitó műsorához várjuk közösségünk ifjú korosztályainak jelentkezését a témához illő verssel, prózával, zenével is, amelyet ugyancsak március 31-ig kérünk jelezni a fenti címen, a jelzett módon.

A rajzverseny bíráláskor érvényesítendő korcsoportok:

10 éves korig bezárólag,

11-14 éves korig,

15-18 évesek.

A budapesti székhelyű Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület és az "Armenia" Örménymagyar Baráti Társaság - Kolozsvár - a valaha Moldvában hazát remélő, majd Erdélyben otthonra találó őseinkre emlékezve, valamint a Szabó Dezső-i gondolat jegyében, miszerint „*minden magyar felelős minden magyarért*”, a klézsei Magyar Ház céljára 500.000, azaz félmillió lejt adományozott.

Az adományt átvette: Róka Szilvia MCSMSZ alelnök

Szamosújvár, 2000 december 1.

Csángó Nap a Millennium évében.

Eljuttattuk könyv- és folyóirat-adományunkat (8 kötet) a Sulyok István Református Főiskola/Partiumi Keresztény Egyetem számára is.

A Tanítók Háza Könyvtára (Csikszereda), valamint a Heltai Gáspár Könyvtári Alapítvány és az Egyetemi Könyvtár (Kolozsvár) már korábban átvette a köteteket.

Bálintné Kovács Júlia

Örömmel közöljük Joikits Attila (dr. Issekutz Saroltának írt) magánlevelét - egyetértésével -, nemcsak azért, mert jó híreket közöl, de azért is, mert ezúton is gratulálhatunk neki a "gróf Klebelsberg Kunó"-díjhoz!

Kedves Sarolta!

Karácsony előtt, a magyar Oktatási Minisztérium meghívására Budapesten voltam vendég (újból 3 szép nap) és kellemes meglepetésre kitüntetésben volt részem.

Az utódállamokból voltunk, mintegy 20 pedagógus és a budapesti minisztérium teljes személyzete (mert ez egyben karácsonyi ünnepség is volt). Erdélyből heten, mint a gonoszok, köztük két közismert név: dr. Angi István zeneesztéta, egyetemi tanár és Guttman Mihály, karvezető.

Mindezt csak azért írom le, hogy a "gróf Klebelsberg Kunó" emléklakett (*Jecza Péter* jónévű temesvári szobrász műve) egyben újabb bizonyítéka az erdélyi örmény gyökerek hozzájárulásának a magyar oktatás fejlesztéséhez. Távol áll tőlem a dicsekvés, bár itthon az elmúlt tíz évben már részesültem hasonlóban, de összmagyar vonatkozásban most először.

Az idei, kolozsvári összejövetelre, újabb szilágysági örménymagyar adatokkal szolgálok. Mindinkább meggyőződésem arról, hogy amit csinálunk, az hasznos lehet még a jövőben, értékmentés és lélekerősítő munka (apró - sok utánjárással).

A 750 éves Szilágysomlyó (1251-ben említik először) utolsó 150-200 évében benne van az itt szülőföldre lelt örmények élete, alkotása, magatartása.

A Szilágyságban megjelent *Máig érvényes üzenet*, Major Miklós (szilágynagyfalvi ny. tanár, sokkötetes kutató, néprajzos, az örménység barátja és tisztelője) munkája, esetleg érdemes lenne rövidített formában közölni.

Szeretetteljes üdvözlettel

Joikits Attila
Szilágysomlyó, 2001 január

U.i: Időközben megtudtam, hogy az áprilisban, városunkban sorra kerülő EME orvosi vándorgyűlés második előadása *dr. Mártonfi Istvánról* és édesapjáról, *Mártonfi Lajosról* szól.

Gajzágó Donáta festőművész kiállításának megnyitóján, a Vizivárosi Galériában (II. Kapás u. 55.) közösségünk több tagja részt vett. A kiállítás január 23-ig tartott nyitva, címe *Terminál - festmények* volt.

A jóhangulatú megnyitó főszereplője Gajzágó Donáta volt, aki 1972-ben született Budapesten. Édesapja *Gajzágó Sándor* festőművész, a fiatal alkotó testvére pedig, *Gajzágó Dorottya* életét ugyancsak a képzőművészettel kötötte össze: ő ugyanis restaurátor.

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület szeretettel hív minden érdeklődőt 2001. február 14-én (szerdán) délután 16 órára az Egyesület székhelye, Budapest I. ker. Donáti u. 7/a szám elé!

Ezen a napon ünnepeljük az **EÖGYKE megalakulásának negyedik évfordulóját**. Ekkor avatjuk fel *Petrás Mária* csángómagyar iparművésznék a Millennium tiszteletére készült *Boldogasszonyanyánk* című kerámia domborművét. Az avatóünnepséget jelenlétével megtiszteli *dr. Nagy Gábor Tamás*, a Budavári Önkormányzat polgármestere, a domborművet megáldja *Pacsay Fidél* atya, az Alsóvizivárosi Római Katolikus Plébánia plébánosa.

Ugyanezen a napon (február 14-én, szerdán) szeretettel várjuk Önöket kiállításunk megnyitójára is!

16.30-kor kiállítás nyílik a közelben, a Ponty u. 2. alatt (a Ponty utca és Fő utca sarkán, a Kapucinus templom melletti FIDESZ-kiállítóteremben) *Ezeréves keresztény államiságunk* címmel. A művek magyarörmény képző- és iparművészek alkotásai, a megnyitó hangulatához örmény származású előadóművészeink is hozzájárulnak.

Bevezetőt az EÖGYKE elnöke, *dr. Issekutz Sarolta* mond, a kiállítást *dr. Benedek Katalin* művészettörténész nyitja meg.

Még tart a népszámlálás...

Ezért - rövidítésekkel - megismételjük januári számunk tájékoztatóját. A népszámlálás során a **nemzetiségi (kisebbségi) és vallási hovatartozásra vonatkozó kérdéseket** is feltesznek.

Távol áll tőlünk mindennemű befolyásolás szándéka.

Azért foglalkozunk a felmérő ívvel, mert nemzetiségről, kulturális, nyelvi kötődésről igen sok *pro és kontra* állásfoglalás hangzott el. Köztük zavaró vélemények...(Emlékeztetek az "örmény-nem örmény", "román - nem román", "görög - nem görög" stb. nyilatkozatháború.)

Bárki bármit is mond, vagy mondott, a törvény szerint bármely nemzetiséghez, kisebbséghez való tartozás, kötődés mindenkinek saját, választott joga, lelkiismereti szabadsága, azt senki meg nem kérdőjelezheti!

A mostani összeírás demokratikusabb a korábbiakkal szemben: **lehetővé teszi a többes identitás** megjelölését!

A *Nemzetiségre, nyelvi kötődésre vonatkozó kérdések* című rubrika elején ott a bekeretezett felhívás: "Kérdésenként legfeljebb három válasz jelölhető meg." **Lehetőségünk van, hogy** (maximálisan) **három egyenértékű választ adjunk** a következő kérdésekre:

23.1. Mely nemzetiséghez tartozónak érzi magát?

23.2. Mely nemzetiség kulturális értékeihez, hagyományaihoz kötődik?

23.3. Melyik nyelv az anyanyelve?

23.4. Családi, baráti közösségben milyen nyelvet használ általában?

Ismételjük: többes identitás esetén egyszerre több választ lehet megadni minden kérdésre (maximum hármat).

Ez azt jelenti, hogy például arra a kérdésre, "mely nemzetiséghez tartozónak érzi magát?", és az Ön édesapja német, édesanyja pedig örmény gyökerű, de ősei között előfordult a székely-magyar is, Ön megjelölheti mindhármat!

A válaszok sorrendje nem jelent semminemű rangsorolást!

Persze, lehetséges, hogyha az Ön vér szerinti ősei között megtalálható valamely nemzetiség, de Ön már nem kötődik hozzá, ezt ne is ikszelje be. Az is elképzelhető, hogy - házastársa, vagy más kultúrtörténeti okok révén - Önnek egészen más nemzetiséghez van kötődése.

(Ha például egy magyar tíz éven át élt Londonban s angol asszonyt hozott haza, magyar anyanyelve és kulturális kötődése mellett elképzelhetően erősen kötődik az angol nyelvhez és kultúrához is, bár angol vérségi gyökerei nincsenek. E válaszokra szolgál mind a négy kérdésnél az "egyéb, mégpedig:..." jelzésű mező.)

A következő rubrika a *Vallásra és hitfelekezetre vonatkozó kérdés* (ennek kitöltése ugyancsak nem kötelező).

A 24. számú kérdés: **vallása, hitfelekezete?**

Az "örmény" megnevezés **itt** nem elegendő, mert az "örmény" önmagában nem vallási meghatározás. Ezzel kapcsolatban felhívjuk Olvasóink figyelmét: ha valaki válaszol, akkor a **pontos, korrekt elnevezést adja meg!** (Például: római katolikus, református, örmény szertartású római katolikus, stb.)

Napvilágra kerülhetnek az egyes nemzetiségek **lélekszámára, nyelvhasználatára, nemzetiségi, kulturális kötődésére vonatkozó adatok!**

Hogy ne "hasraütésen" alapuljon a magyar állam nemzetiségi és vallási politikája.

Ismételjük: a nemzetiségre és vallásra vonatkozó kérdésekre nem kötelező válaszolni, **de kérjük, ha teheti, válaszoljon!**

Megkérdeztük *Zakariás Antal Diránt*, személy szerint hogyan fogja kitölteni a kérdőívet?

- A 23.1 kérdésre (milyen nemzetiséghez tartozónak érzi magát?) a válasz: magyar vagyok.

- A 23.2 kérdésnél (mely nemzetiség kulturális értékeihez, hagyományaihoz kötődik?) két helyen fog "ikszelni":

magyar és örmény, mert erdélyi örmény származású vagyok.

- A 23.3 kérdésre is (melyik az anyanyelve) egyértelmű a válaszom: magyar.

- Ugyanígy egyértelmű a 23.4 kérdés (családi, baráti közösségben milyen nyelvet használ?) megválaszolása: közösségi nyelvem is a magyar.

Közeledik a határidő...1%

A törvény szerint személyi jövedelemadónk (kétszer) egy százalékát erre jogosult, bejegyzett egyházaknak, közintézményeknek, civil szervezeteknek, egyesületeknek ajánlhatjuk.

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület ez évtől jogosult arra, hogy személyi jövedelemadónk 1 %-át az EÖGYKE-nek ajánlhassuk.

Négy éve működő Egyesületünknek így lehetősége nyílik, hogy működésünk anyagi nehézségeit részben megoldjuk.

Meggyőződésünk, hogy az EÖGYKE kezdettől fogva nyitott könyvként működik, hiszen minden lépésünkről rendszeresen beszámolunk az ERDÉLYI ÖRMÉNY GYÖKEREK füzetek hasábjain. Akik részt vesznek programjainkon, meggyőződhetnek arról, hogy a tagdíjat, adományokat, a pályázatok során kis hányadban elért támogatásokat kizárólag kulturális és hitéleti identitásőrzésünkre, hagyományaink ápolására, a magyarörmény társasági élet, a közösség megteremtésére, jobbítására fordítjuk. **Kérjük, hogy jövedelemadója bevallásakor gondoljon Kulturális Egyesületünkre - ezáltal önmagára is.** Hiszen tagságunk azért dolgozik, hogy magyarörmény közösségünk céljait megvalósítsa, örmény gyökereink tárgyi és szellemi kultúráját megőrizze, átadja gyermekeinknek, unokáinknak - az utókornak.

Tartozunk ezzel tehetséges, tisztességes és jó magyarrá vált őseinknek - tehát önmagunknak is.

Nem kell mást tennie, mint a jövedelemadó bevalláskor az APEH által mellékelt, (vagy Ön által kért) rendelkező nyilatkozatot kitöltenie:

A kedvezményezett adószáma: **18085590-1-41**

A kedvezményezett neve: **Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület**

Egyúttal kérjük és javasoljuk, hogy a másik egy százalékkal támogassa a **Magyar Katolikus Egyházat**, amelynek részegyháza a magyarhoni, történelmi örménység *Örmény Szertartású Római Katolikus Egyháza*. Templomunknak, amelyet évtizedeken át *Kádár Dániel* apátplébános vezetett, **nincs önálló technikai száma!**

Ezért javasoljuk, hogy másik rendelkezési lapján tüntesse fel kedvezményezettként a Magyar Katolikus Egyházat, amelynek technikai száma: **0011**

A két nyilatkozatot tegye külön-külön egy-egy szokásos, szabványméretű borítékba és zárja le, írja a borítékokra a saját nevét, lakcímét és adóazonosító jelét, majd a lezárt borítékokat mellékelje az adóbevallásához.

Köszönjük, hogy gondol ránk
Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

Dávid Csaba beszámolója

Kivételes klubestet tartott január 18-án a Fővárosi Örmény Klub - farsangi volt, igaz, álarcosbál nélkül. A résztvevők nem perdültek táncrea, bár (magukat megnevezni nem kívánó, mértékadóan jó hangulatú körökhöz közelálló személyek szerint) a résztvevők közül erre többen igen nagy kedvet éreztek. Sajnálatos, hogy beszámolómat ezúttal hallomásból kell megírnom, ugyanis nem voltam jelen a közönség soraiban. Tudom, tudom, ez "faut pas" a

remekül sikerült "uverture du siècle" alkalmából... (bocsánat az elfranciásodásért, lefordítom: hibás lépés az évszázad nyitányán...)

Ezért aztán, sajnos csupán a jó hangulatú klubest két szereplőjéről tudok beszámolni. Háziasszonyunk, *dr. Issekutz Sarolta* műsorvezető oldott és élvezetes irányítása nem újdonság; nehéz, komoly témák alkalmával is megszoktuk. Január 18-án azonban humorát, csipkelődő, vidám oldalát csillantotta meg, amikor *Zuboly* (azaz *Bányai Elemér*) erdélyi magyarörmény anekdotáiból olvasott fel néhányat. Az anekdoták érdekesek, Sarolta előadása pedig élvezetes. (Persze - mondhatja erre bárki - a lap felelős kiadóját dicsérem... Tessék mondani, felolvasott, vagy előadott valaki dr. IS. helyett gúnyoros-humoros írást gúnyoros-humorosan? Próbált már effélét? Közönség előtt? - Mert, ha nem, akkor...)

Hallhattunk még valamit a Háziasszonytól: felolvasott egy levelet, amelynek szerzője nem más, mint Mátyás anyja, Szilágyi Erzsébet, aki levelét megírta mősziő Funárnak s egy erdélyi lapban közölte bizonyos *Farsándi Zoltán* úr Maros megyéből, *Episztola 1996 farsangján* címmel. (Csak sajnálhatjuk - mindennemű farsang nélkül - hogy öt év elmúltával is aktuális az episztola...)

A Klubest másik fénypontja *Dinnyés Jóska* volt, a daltulajdonos (már bocsánat, hogy ilyen bizalmasan írom a nevét, de hát elég régóta ismerjük egymást), aki az elmúlt két (vagy több) évtizedből idézett fel pillanatokat és az elmúlt évszázad (vagy több évszázad) dalaiból adott ízelítőt.

D.J. és gitárja szokás szerint összeszokott, megértő páros módjára segítették egymást, így aztán szépen - az ismert előadóművész magas színvonalán - hallhattunk dalt, szójátékot, verset, közönségfelelgetőt, régmúlt és "alig" negyedszázados történelmet. (Dinnyés Józsefnek az a különös képessége, hogy amikor vicces hangvétellű dolgokat ad elő a gitárja társaságában, akkor is alapvető kérdésekre irányítja a figyelmünket. Udvariasan és szórakoztatóan, kimondatlanul is, de megkérdezi tőlünk: tudjuk, kik vagyunk? Tudjuk-e, mit akarunk, merre tartunk? Tudjuk-e, miféle kincseink vannak?)

A műsor többi részéről nem tudok beszámolni, mint azt már bevezetőül említettem, hiszen...
... *hiszen nem voltam a nézők között...*

(aláírás: bocs...)

Miután kiküldött munkatársunk nem tud beszámolni a klubestről, szerkesztőségünk kénytelen közölni, hogy a Fővárosi Örmény Klub farsangi estjén egy új lap első példánya is megjelent, *Dávid Csaba* szerzőségével. A beszámoló hiányosságait pótoljuk: az új kiadványból két írást idézünk. (Tehát: utánnomás az *ERDÉLYI ÖRMÉNY KACAJOK* című lap nulladik évfolyamának nulladik számából. Sietünk hozzátenni, hogy az új lap következő száma - első évfolyam első szám - pontosan egy évezred múlva jelenik meg.)

Népszámlálás I.

2001-ben a **KSH** (Központi Statisztikai Hivatal) és a **KSH** (Kisebbségi Söhivatal) gyümölcsöző együttműködése alapján a népszámlálás során megszámlálták a törvény szerinti kisebbségeket Magyarországon. Ez így zajlott: - Nemzetisége?

- Örménymagyar,
- Tehát örmény.

- Nem kérem, örménymagyar.
 - Szóval magyar.
 - Nem kérem, ismétlem: örménymagyar.
 - Ilyen a kérdőívre nem írható. Döntse el; örmény, vagy magyar?
 - Hát, akkor magyar - emelte föl fejét az EÖGYKE-szimpatizáns és családja.
- Az összesítéskor kiderült, hogy Magyarországon pontosan 117-en vallották magukat örmény kisebbséginek.
- A kimutatások elkészültek.
- Ombud S. Manó közbenjárására pedig az Országgyűlés meghagyta az Országos Örmény Önkormányzatnak juttatott eddigi pénzbeli és erkölcsi támogatást.

Népszámlálás II.

2001-ben a **KSH** (Központi Statisztikai Hivatal) és a **KSH** (Kisebbségi Sónivatal) gyümölcsöző együttműködése alapján a népszámlálás során megszámlálták a törvény szerinti kisebbségeket Magyarországon. Ez így zajlott

- Nemzetisége? _
- Örménymagyar
- Tehát örmény.
- Nem kérem, örménymagyar.
- Szóval magyar.
- Nem kérem, ismétlem: örménymagyar
- Ilyen a kérdőívre nem írható. Döntse el: örmény, vagy magyar?
- Írjon örményt.,. - legyintett megadóan az EÖGYKE szimpatizáns és családja.

Összesítés után kiderült, hogy Magyarországon összesen 14.928 fő örmény lakik. Az Országgyűlés Ombud S. Manó közbenjárására megduplázta az Országos Örmény Önkormányzatnak juttatott pénzbeli és erkölcsi támogatást, valamint központi forrásból örmény tannyelvű iskolát építettek, ahova azóta beiratkozott mind a 19, örményül tudó gyerek.

Még egy utánnomás az *ERDÉLYI ÖRMÉNY KACAJOK* című lapból:

JAN ARANYAN: A lelszi bárdok

Edwardian angol király
léptet Audiján -
"Hadd látom - úgymond - mennyit ér
a lelszi tartomány?"

"Van-é ott önkormányzat is,
van-é dotáció?
Támogat-é a Hivatal,
s a tévé-rádió?"

"Felség, valóban, koronád
legszebb gyémántja Lelsz –
itt kisebbségi törvényre
s hú szavazókra lelsz!"

S Edwardian angol király

vágtat Audiján
körötte ég a pofabőr,
pirul a tartomány.

Főhivatal a vár neve,
hol aznap este szállt,
Főhivatal elnök-ura
vendégli a királyt.

Vadat-halat s mi jó falat,
adózó ingere -
sürgő csoport párt-szolga hord,
s külföld tapsol bele.

"Ti urak, ti urak, ti Lelsz-ebek!
Nem mulattok velem?
Amit lelek, azt elviszem
ezért kell Lelsz nekem!"

"Ti mensevik többségek,
a józan szó csak árt!
Hol van, ki zengje tetteim?
Elő egy lelszi bárd!"

Szó bennszakad, hang fennakad,
(a törvényt megszegik) -
ajtó megől egy-egy konok
lelsz-bárd emelkedik.

"Itt van, király, ki tetteid
törvény elé viszi -
Kultúra, klub, egyesület!
A többség sem kicsi!"

"Máglyára!" - szól Edwardian -
"a kisebbségnek árt!
Ah, elismerés kell nekünk!"
S jön újabb lelszi bárd.

"Ah, lágyan kél az esti szél
a Hivatal felől...
a tisztesség, a józan ész
lassacskán összedől!"

"Meglátom én!" - s parancsot ad
király, rettenettest:
"Máglyára, ki nem onnan jött,
keletről, egyenest!"

Szolgái szétszáguldanak

önkormányzat-szerén -
Főhivatalban így esett
hasra törvény, szegény.

S ötszáz bizony, dalolva ment
a füstbe, millió!
Senki se tudta mondani:
fiúk, ez így nem jó!

"Haha! Mi zúg? Erdélyi dal
a klubotokban ez?
Felköttem az ombudsmant,
ha bosszant bármi nesz!"

Áll néma csend - bizottságok
zümögnek, mint bogár -
"Fejére szól, ki szót emel!
Edwardian jó király!"

De túl zenén, túl síp-dobon,
Főhivatalon át -
mégis akad, ki énekl
a józan ész dalát.

(**Lelsz** közép-európai tartomány, amelyet a versben sem említett évben megszálltak az ideiglenesen hazánkban állomásozó Edwardian király anglian hadai. A nyelvtörténészek szerint **Lelsz** tartomány történelmi jellemzője, hogy ki mit lel, azt lenyúlja. Azaz, régi angol mondás szerint: "**Kikorján kel, aranyjant lel!**")

(A fordító - Béla néni - megjegyzése)

A Klub háziaszonya előadásában *Zuboly - Bányai Elemér: Örmény anekdoták és egyéb apróságok* (Szamosújvár,1902) című gyűjteményéből a több, jóízű anekdota között a következőt is hallottuk (nem különösen értékes-e, hogy száz éve Zuboly ugyanúgy meg volt áldva-verve az önirónia intelligens, öntisztító képességével?):

Az ajándék

Barcsay Domokos anyósa, *Korbuly Bogdán*né névnapjára egy nagyobb virágvázát akart vásárolni s azért bement egy kolozsvári porcelán-kereskedésbe. Az üzlet-tulajdonos keserves panaszok között éppen egy hatalmas virágvázának darabjait szedte össze, amelyet ügyetlen inasa tört össze.

Látja, méltóságos uram - szólt a kereskedő panaszkodva - ilyen az üzlet. Mennyi apró darabot kell eladnom, míg ennek az ára megtérül. Most hozattam üzletem díszére és tízezer koronába került.

Barcsay rövid gondolkozás után a szomorú kereskedőhöz fordult: - Mennyiért adja nekem ezeket a darabokat?

A kereskedő nagyot bámult s mosolygott, de mikor látta Barcsay komoly szándékát, húsz koronáért átengedte.

- Kérem tegyék be egy nagy ládába ezeket a darabokat, szegezzék le jól s majd egy hordárt küldök érte.

Az üzlettulajdonos fejcsóválva bámult Barcsay után s nem tudta, mit gondoljon. Barcsay pedig a legközelebbi hordárnak meghagyta:

- Felviszi a ládát anyósom lakására s amint belép az ajtón, a küszöbnél meg fog botlani és elejti a ládát.

Ezzel Barcsay maga előre sietett az anyósához. Ott aztán így szólt:

- Fiúi szeretetem újabb jelét kívánom adni névnapja alkalmából, kedves anyám. Megvettem a legdrágább vázát, amilyen csak királyoknak van.

Mintha végszóra ment volna a dolog, kinyílt az ajtó és bebukott rajta a hordár, elejtve a ládát.

Barcsay anyósa felsikoltott és remegve szólalt meg:

- Most már eltörött a drága váza!

- El bizony! - szólt lemondóan Barcsay.

Az inasok rögtön felfeszítették a fedelet és a bámulat ekkor lett a legnagyobb.

Az udvarias kereskedő ugyanis minden darabkát - külön papírosba csomagoltatott.

..hát ilyen volt a mi farsangi klubestünk a Magyarok Házában, 2001 január 18-án...

• Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület folytatja az adományok gyűjtését az erdélyi magyarörmény közösségek részére. Megköszönjük az eddig hozzánk eljuttatott adományokat, továbbítjuk azokat. Pénzbeli adományokat az egyesület bankszámlájára is be lehet fizetni.

• Bankszámlaszám: Budapest Bank Rt. Hilton fiók: 10100723-72594972-00000007

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

Székhelye:1015. Budapest Donáti utca 7/a.

Postacíme: 1251 Budapest Pf., 70.

Telefon: 201-1011, fax/tel: 201-2401.

Elnök: dr. Issekutz Sarolta, fogadóidő minden szerdán 16-18 óra között.

Erdélyi Örmény Gyökerek füzetek

A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása havonta megjelenő kiadványa

Felelős kiadó: dr. Issekutz Sarolta

Szerkesztő: Dávid Csaba

Munkatársak: dr. Borszéki Béla, Fancsali János

Szerkesztőség: 1251 Budapest Pf. 70. Tel: (1) 201-1011, Fax: (I) 201-2401